

ПРОТОКОЛ

№ 1946

гр. Пазарджик, 01.12.2023 г.

РАЙОНЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК, XII ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на първи декември през две хиляди двадесет и трета
година в следния състав:

Председател: Христо Г.

при участието на секретаря С.ка Миладинова
Сложи за разглеждане докладваното от Христо Г. Гражданско дело №
20225220102502 по описа за 2022 година.
На именното повикване в 13:00 часа се явиха:

Ищецът Е. А. А., уведомен от предходното съдебно заседание, се явява
лично и с адв. А. Ш. от АК - Пловдив, надлежно упълномощен от преди.

Ответницата Р. Д. Н., уведомена от предходното съдебно заседание, се
явява лично и с адв. Г. Ц., надлежно упълномощена от преди.

Явява се свидетелят Х. з., редовно призован.

АДВ. Ш.: Моля да се даде ход на делото.

АДВ. Ц.: Моля да се даде ход на делото.

СЪДЪТ счита, че не са налице процесуални пречки за даване ход на
делото, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО:

АДВ. Ш.: Водим един свидетел.

АДВ. Ц.: Водим двама свидетели днес от допуснатите ни трима.
Третият свидетел е с влошено здравословно съС.ие, за което представям
болничен лист.

С оглед служебната ангажираност на допуснатия до разпит, в режим на
призоваване, на полицейския служител Х. з. съдът предлага на страните да
започне разпита от него.

АДВ. Ш.: Не възразявам свидетеля з. да бъде разпитан преди другите
свидетели. По отношение на представения болничен лист, с оглед, че липсва
поименно заявяване на свидетелите, които ответната страна е поискала да

бъдат разпитани и с оглед на това, че съдът, в предходното съдебно заседание, предупреди, че ако не се явят допуснатите свидетели ще отмени определението си в тази му част, моля съда да допусне до разпит на ответната страна двама свидетели, които са заявили, че водят днес. Моля съдът да ревизира определението си по отношение на третия свидетел.

АДВ. Ц.: Поискали сме като свидетел Д. Н., който е брат на ответницата, но по здравословни причини той не може да присъства в днешното съдебно заседание. С оглед на това, считам, че е неоснователно възражението на ищеца, че след като не водим днес и тримата свидетели следва третия да бъде заличен. Имаше такова устно указание от съда, но с уговорката - без уважителна причина, ако не се водят свидетелите, поради което аз представям болничен лист, от който е видно, че свидетелят е възпрепятстван, поради влошеното му здравословно състояние. Ноторно известен е факта, че се намираме в зимен сезон и това е сезонът, в който много хора боледуват. Моля, този свидетел да се разпита в следващото съдебно заседание. Държим на него. Това е свидетел от най-близкия кръг на моята доверителка и с оглед характера на делото считам, че следва да бъде уважена молбата ми за правилното решаване на делото. Не възразявам да започнем с разпита на полицейския служител.

АДВ. Ш.: Така допуснатото определение на съда за разпит на свидетелите страда от порок. На свидетелите трябва да бъдат посочени трите имена и съдът указа, че ако не бъдат доведени трима свидетели ще се ревизира определението. Ние не сме знаели, че това лице е от близкото обкръжение на страната. Моля съдът да допусне съвместен разпит в едно съдебно заседание на всички свидетели, тъй като има опасност, ако днес бъдат разпитани общо трима свидетели на страните, в следващото съдебно заседание свидетеля им може да бъде подготвен.

Съдът, след като взе предвид становищата на страните, съобрази следното:

Видно от представения в настоящо съдебно заседание болничен лист, едно от лицата, които ответната страна желае да бъде разпитано, в качеството на свидетел страда от здравословни проблеми, поради което се твърди, че е възпрепятстван обективно да се яви в днешното съдебно заседание. От друга страна, както бе посочено от процесуалния представител на ищеца допуснатите до разпит свидетели не са посочени поименно, както и съдът се е произесъл, че следва да бъде извършен съвместен разпит на допуснатите свидетели в днешното съдебно заседание, като е указал изрично на страните да доведат, при режим на довеждане допуснатите свидетели, за да могат да бъдат разпитани днес.

С оглед обстоятелството, че на ответната страна са допуснати свама свидетели, при режим на довежане, а на ищцовата страна един такъв, съдът не намира за необходимо да отлага делото единствено за разпит на допуснатия до разпит едни свидетел на ответната страна. Още повече, че това би възпрепятствало разпита и на другите доведени днес свидетели. С оглед равнопоставеността, тъй като на ищцовата страна е допуснат един свидетел, а на ответната – трима, съдът не намира за необходимо да отлага делото за следващото съдебно заседание за разпит на свидетелите.

Воден от горното, Съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ОТМЕНЯ свое определение, в частта му, в която е допуснат до разпит трети свидетел на ответната страна.

СНЕМА САМОЛИЧНОСТТА НА СВИДЕТЕЛЯ, КАКТО СЛЕДВА:

Х. Г. з. – ЕГН *****, на 23 години, българин, български гражданин, със средно образование, работя като полицейски служител в РУ – Пазарджик, като младши инспектор, неженен, неосъждан, без родство и служебни отношения със страните.

Свидетелят предупреден за наказателната отговорност по чл. 290 от НК. Свидетелят обеща да каже истината.

СВИД. з.: Спомням си визуално страните. Конкретната дата не си спомням, беше юни месец тази година. Получихме сигнал за скандал между двама души, свързан с тяхното дете. Подробно не знаехме какъв е сигнала. Бях в екип с младши инспектор Валентин Благоев. Трябваше да посетим ул. „****“, не си спомням номера, в гр. Пазарджик. Отне ни около 10-15 минути, за да отидем на мястото. След като отидохме на място, госпожата беше от едната страна, а от другата господина. Беше майката на госпожата и детето на двете страни. Те бяха пред блока, по спомен. Детето беше там също. Детето беше разстроено. По спомен, когато бащата на момичето се опита да го вземе с него, беше ми обяснено, че това е деня, в който може да я вземе, просто детето не пожела да тръгне с баща си и се разплака. Майката каза, че няма проблем детето да отиде с баща си, но детето каза, че не иска да отиде с него. При първоначалното ни отиване двете страни не се караха, след като отидохме ние се получи конфликт. Когато аз съм бил на работа не съм посещавал друг сигнал за конфликт между тях. Бащата прояви разбиране след като детето не пожела да отиде с него и той си тръгна. Госпожата с детето и майка й също си тръгнаха и това беше. Ние посещаваме много сигнали и казваме нещата, които си спомняме. Това е било преди 6 месеца и с подробности не мога да си спомня всичко. Ние останахме там между 20 и 30 минути. ПоС.но бяхме там на този адрес. Колегата попита детето дали ще

тръгне с баща си „Желаеш ли да отидеш с баща си“, то каза „Не“. Не си спомням дали е казало „само с баба“. Да всъщност детето каза, че ще тръгне, ако дойде и нЕ.та майка. Не си спомням дали се е говорило, че бащата използва имущественото си съС.ие, за да му се позволи да види детето. Нямам спомен кой си тръгна първи. Спомням си бащата да е задал конкретен въпрос на майката да тръгнат тримата, но госпожата каза, че имат съдебно решение и той не трябва да я доближава или нещо подобно. Майката отказа. Докато бях на адреса, в опита на бащата да вземе детето, но то не искаше, това беше допир с него. Това е бил опита за допир на бащата до детето. Ние не сме видели бащата да дърпа детето.

АДВ. Ш.: Имам искане по реда на чл. 323 от ГПК, с оглед, че към настоящата дата на съдебното заседание - 01.12.2023 г. наближават Коледните и Новогодишни празници, правя искане за изменение на определените привременни мерки с определението от 12.05.2023 г., а именно да бъдат изменени, като на бащата се предостави личен контакт с детето за Коледните празници а именно 24-ти, 25-ти, 26-ти декември, с две преспивания – 24-ти срещу 25-ти и 25-ти срещу 26-ти декември. Мисля, че лековерното поведение на ответната страна не съответства на съдебното заседание, за което сме се събрали тук.

ИЩЦАТА /лично/: Ама то е абсурдно, като детето не иска 2 часа да прекара с него, да спи и то два дни и то на Коледа.

АДВ. Ш.: Детето трябва да има контакт с баща си. Искането ни е да бъдат от 10:00 часа на 24-ти декември 2023 г. до 17:00 часа на 26-ти декември 2023 г. Моля съдът да допусне изменение на привременните мерки като посоча, че в предходното съдебно заседание съм представил План за действие от ОЗД – Пазарджик, във връзка с открит случай за дете в риск от родителски конфликт, а именно АМ. А.а. В същия план за действие е указан, като дейност по плана майката да осигури срещи с бащата на детето на основание чл. 138, ал. 2 от СК, с цел проследяване на начина протичане на срещите. С оглед на което, моля съда да промени привременните мерки, като предостави възможност минимум два пъти в седмицата, в работно време между 10 до 12 часа, да се осъществява контакт между бащата Е. А. и детето му АМ. в ОЗД или посочен от ОЗД доставчик на социални услуги по смисъла на чл. 138а, ал. 2 от СК, в присъствието на социален работник или на представител на доставчик на социални услуги. Искането ни е, освен в събота и неделя, виждането да бъде и през седмицата, както посочих по-горе. ОЗД не са предприели никакви мерки. Този план е от 23.08.2023 г. те не са потърсили нито бащата нито детето. Единствения процес способ за да може да се осъществи това е да се добавят към привременните мерки. ОЗД трябва да решат дали ще е в присъствието на майката. Поради това ще имам и друго

доказателствено искане, а именно да се изиска цялата административна преписка от ОЗД – Пазарджик по сигнал с абrevиатура СИ-Д-РА/195/31.07.2023 г., по който сигнал е образуван случай за дете в риск, като в тази преписка ще следва в ОЗД да представят всичко и плана за действие, сключени договори, направления за двамата родители, какви социални услуги ползват и в тази връзка искам цялата административна преписка. В тази връзка представям Заповед № ЗД/Д-РА-085/29.09.2023 г. на директора на ДСП – Пазарджик, която е за насочване на г-жа Р. Н. да ползва социални услуги, тъй като е заявила желание да ползва тази услуга. Тази заповед трябва да се съдържа и в поисканата от мен днес административна преписка. Искam разширяване на този действащ режим, като се включат и дните и през седмицата, което искане го правя във връзка с плана за действие, който трябва да работи и психолог и други специалисти, определени от ДСП – Пазарджик. Това би трябвало да подпомогне личния режим.

АДВ. Ц.: Възразявам по направеното искане за изменение на привременните мерки, които са постановени с определение от 12.05.2023 г. Последното изменение от 12.05.2023 г. е именно по искане на ищцовата страна, като за изменението беше направено след една дълга обосновка, как не следва майката да присъства на срещите между бащата и детето, както и социален работник не следва да присъства на тези срещи, поради което възразявам по направеното искане за изменение на привременните мерки, именно в обратната насока, като тези мерки са изменяни неколкoкратно от Вас и то по искане на ищцовата страна, а исканията на ответната страна винаги са били отхвърляни. Възразявам по направеното искане да бъдат изменени в насока, с оглед идващите коледни празници, режим, както беше направено. По делото са събрани вече множество доказателства, включително и приета в предходното съдебно заседание комплексна психологическа експертиза, като вещите лица в предходното съдебно заседание бяха категорични, че на този етап, детето категорично отказва да тръгне, за няколко часа, дори с бащата, без присъствието на майката. Не мога да си представя, като процесуален представител и като родител, какво бихме причинили на това дете като го откъснем от семейната му среда и семейното жилище за три дни и две нощи, в които бащата направи искането за изменение. Отделно от това, по делото днес беше разпитан и един свидетел – полицейски служител з., който установи, че през юни месец тази година е станал пряк очевидец и свидетел как детето категорично е отказало да тръгне с баща си за няколко часа. Абсолютно е на този етап да бъде направено такова изменение на режима, с преспиване на две поредни нощи. Вещите лица бяха категорични, че да, ще настъпи такъв момент, в който детето ще пренощува при баща си, но, за да се стигне до него трябва да им плавен и бавен период, в

който да се направи тази адаптация. Поради събраните доказателства до този момент и експертизата считам, че на този етап това е немислимо и следва да бъде отхвърлено. Относно направеното искане да бъде изменен режима на привременни мерки, като бъде допълнен с два нови работни дни, всяка седмица от 10 до 12 часа считам, че като цяло следва да се търсят и други варианти детето да се адаптира и да свиква с баща си, но на практика това искане е немислимо до момента, защото детето посещава детска градина, като посещенията са целодневни от 8:00 часа до 16:30 -17:00 часа и смятам, че всяка седмица - два работни дни детето да отсъствие от детска градина, така както е свикнало до момента да посещава и е немислимо, а и затрудняваме неговото социално и емоционално развитие. На това основание считам, че не е приложимо направеното искане за изменение на привременните мерки.

С оглед направеното искане да се изиска преписка от 31.07.2023 г. по подадена пореден сигнал от ищеца считам, че за момента не е необходимо, тъй като към момента има вече приети множество социални доклади, оценки и други документи, като информацията в тези документи е винаги една и съща, а именно, че детето не се намира в риск при отглеждането си. Навсякъде е посочено, че детето не се намира в риска, а в сигурна семейна среда и се отглежда абсолютно адекватно от майката, в нейното семейство, с помощта на нейните родители. Следва да бъде направена справка дали се използват действително социални услуги от майката и дали се използват в общността и социални услуги за бащата – откога се използват тези услуги, колко често се правят тези срещи и какви са резултатите, ако работят с родителите до момента. Смятам, че това е по-важно в момента дали се използват социални услуги. Твърдението на доверителката ми е, че тя използва социални услуги, а обвинението на ищцовата страна е, че тя категорично отказва и не ползва такива услуги. Моля да уважите моето доказателствено искане. До момента има множество представени доклади и документи от социалните работници.

АДВ. Ш.: Докато не бъде закрит случая детето е в риск. Причината, по която знам, че тя ползва социални услуги е, защото има заповед, тя да ползва от 29.08.2023 г., поради тази причина моля съдът да изиска цялата преписка. В нея са сигнала, случая плана за риск, заповед, както и протоколите от проведените и осъществени срещи на родителите. По отношение искането за допълнение на привременните мерки и заявеното, че това може би ще смущава детето, при седмичното посещение на детската градина, съм направил искането, което е щадящо в този режим, а именно в часовете между 10:00 часа и 12:00 часа, когато децата обядват и почиват, затова е в тези рамки.

ИЩЦАТА /лично/: В четвъртък трябваше да отида в социалните и АМ.

трябва да дойде с мен, тъй като нямаше кой да я гледа и влизайки в социалните детето започна да плаче „не искам тати, той е тука, не искам“. Това го видя рецепционистката и психолога. Като видя, че го няма, спря да плаче, започна да говори с психолога и ме изчака спокойно докато направя един тест. Ако трябва да отиде в социалните още повече ще я напрегне. Ние работим по това да ходи на детска градина и да свикне с учителите и децата, а аз трябва да подкопая доверието ѝ в мен и вместо да я водя в детската градина, да я водя в социалните.

СЪДЪТ, след като изслуша становището на страните, съобрази следното:

На първо място, съдът следва да се произнесе по направените искания за промяна на привременните мерки, с протоколно определение от 12.05.2023 г., като счита, че исканията на ищцовата страна за изменение на привременните мерки са частично основателни. На първо място, съдът не споделя становището на процесуалния представител на ищеца, че следва да бъде осигурена възможност на бащата на детето да прекарва време тази Коледа с малолетното дете за времето от 24-ти до 26-ти декември. От данните по делото, включително и от показанията на разпитания днес свидетел – з., се установява, че за съжаление връзката между бащата и детето не е изградена до такава степен, че да бъде допуснато малолетното дете да прекара повече от един календарен ден, включително с нощувка в неговия дом. От показанията на свидетеля з., които се допълват от материалите по делото, се установи, че е налице проблем в адаптацията на детето и към настоящия момент, дори определенията към този момент мерки, а именно бащата да вижда детето и да го взема при себе си, дори тези мерки не се осъществяват, на практика, поради нежелание на детето да тръгне със своя баща и поради изключително влошените отношения между страните, които неминуемо рефлектират върху поведението на самото дете.

С оглед на гореизложените съображения, съдът счита за неоснователно искането на ищцовата страна, определенията привременни мерки да бъдат променени, като бъде определено на бащата да прекарва време с детето, считано от 24-ти до 26-ти декември 2023 г.

Гореизложените съображения обаче навеждат на извода, че преследваната от съда цел, а именно да се заздравя връзката между бащата и детето, като бъде преминал един разумен адаптационен период, в който детето да се приобщи към своя баща, към този момент, тази цел не е постигната по никакъв начин. Напротив, от данните по делото се установява, че към настоящия момент бащата не прекарва никакво време със своето дете, било от нежелание на самото дете, било то по други причини. Така изложените обстоятелства навеждат на извода, че се налага промяна в

определените привременни мерки, тъй като двамата родители помежду си не могат да постигнат такова разбирателство, което да осигури възможност детето да прекара известно време със своя баща. В тази връзка съдът счита, че е необходимо участието на социален работник в провеждането на срещите, като от друга страна, съдът следва да съобрази обстоятелството, че действително детето към този момент посещава детска градина и има изграден режим, който не следва да бъде нарушаван драстично от привременните мерки. След като съобрази гореизложените обстоятелства, съдът намира, че следва да разшири определените към този момент мерки, като следва да бъде дадена възможност бащата да контактува с детето АМ. и през един работен ден, всяка седмица, от всеки календарен месец, като срещите следва да се провеждат в ОЗД при ДСП – Пазарджик за времето от 10:00 часа до 12:00 часа, всяка сряда, от всеки календарен месец. Тези срещи следва да бъдат осъществявани в присъствието, както на социален работник, така и на майката, за да може детето да се чувства спокойно и създамата се обстановка да не го травмира, а напротив да го предразположи към осъществяване на контакт със своя баща.

По отношение на представената днес Заповед от 29.09.2023 г. от ищцовата страна, която е издадена от ДСП – Пазарджик и касае ползването на социални услуги от родителите на детето, съдът счита, че същата е относима към предмета на делото и като такава следва да бъде приета.

Относими и основателни се явяват исканията на процесуалните представители за изискване на допълнителна информация, касателно ползването от родителите социални услуги, тъй като от материалите по делото става ясно, че без тези социални услуги отношенията между родителите се влошават и рефлексират върху поведението на детето. В тази връзка, от ищцовата страна бе представена План за действие, като според настоящия съдебен състав е необходимо родителите да бъдат насочени към ползването на социални услуги, за да се подобри комуникацията детето с бащата, която е нарушена. В тази връзка, съдът намира основателно искането на ищцовата страна да бъде изискана цялата преписка, образувана и водена от ДСП – Пазарджик, както и да бъде изискана подробна справка, съгласно искането на адв. Ц. относно това, дали двамата родители ползват социални услуги и какви са те.

С оглед на гореизложеното, Съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ИЗМЕНЯ постановените по делото привременни мерки, в частта касаеща определения режим на лични отношения между бащата Е. А. А., ЕГН ***** от гр. Пловдив, ул. "Златю Бояджиев" № 40, ап. 26 и малолетното

дете АМ. Е. А.А, ЕГН *****, родена на ***** г., като допълва същите и предоставя възможност на бащата Е. А. А., ЕГН ***** да се вижда с детето АМ. Е. А.А, ЕГН ***** и всяка сряда, от всяка календарна седмица, на всеки календарен месец, за времето от 10:00 часа до 12:00 часа, като срещите следва да се осъществяват в присъствието на майката на детето Р. Д. Н., ЕГН *****, както и в присъствието на социален работник към ДСП – Пазарджик, като срещите следва да се осъществяват в определено от социалните служби подходящо място.

ДА СЕ УВЕДОМИ ДСП - Пазарджик за изменението на постановените по делото привременни мерки.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на ищцовата страна да бъдат допълнени определените привременни мерки, като бъде дадена възможност на бащата да прекара време с детето за Коледните празници, считано от 24-ти до 26-ти декември 2023 г. с преспиване на детето в неговия дом.

ПРИЕМА представената в настоящото съдебно заседание Заповед № ЗД/Д-РА-085/29.09.2023 г. на директора на на ДСП – Пазарджик.

ДА СЕ ИЗИСКАТ от ДСП – Пазарджик цялата образувана и водена, във връзка със случая преписка, с абривиатура СИ-Д-РА/195/31.07.2023 г., както и подробна справка за ползваните услуги от двамата родители, а именно: Е. А. А., ЕГН ***** и Р. Д. Н. , ЕГН ***** и какви точно са те.

ПРИСТЪПВА КЪМ РАЗПИТ НА ДОПУСНАТИЯ СВИДЕТЕЛ НА ИЩЦОВАТА СТРАНА И СНЕМА САМОЛИЧНОСТТА МУ, КАКТО СЛЕДВА:

А. П. А. – ЕГН *****, на 70 години, българин, български гражданин, със средно специално образование, пенсионер, разведен, неосъждан, баща на ищеца по делото. Желая да бъде свидетел.

Свидетелят предупреден за наказателната отговорност по чл. 290 от НК. Свидетелят обеща да каже истината.

СВИД. А.: аз съм баща на ищеца Е. А.. Моят син мисля, че се запозна с Р. през 2018 г. Доколкото знам са се запознали в Пазарджик. Двамата започнаха да живеят на семейни начала и живяха няколко месеца, след това се бяха скарали и Р. си беше заминала. Те живееха в Пловдив. Е. има апартамент, но отидоха на квартира в един комплекс в Пловдив, защото на Р. не ѝ харесвал апартамента. Двамата са имали конфликти. Бяха се разделили за три месеца, след което пак се събраха заедно. През 2019 г. разбрах, че Р. е бременна. Не си спомням кой месец беше. Двамата родители имаха планове да живеят заедно с детето и се разбираха горе долу добре, макар че пак имаха разприавии. Не съм живял с тях и не знам какви са били тези разприавии. Тя си отиде в Пазарджик, после пак се върна. Двамата се разделиха след раждането

на детето. По време на раждането на детето двамата бяха заедно. След раждането на детето тримата заживяха в апартамента, който обитаваха и преди това. За първи път видях майката на Р. след една година и то за момент. Знам, че Р. учеше, следваше висше образование. Отношенията им се влошиха след раждането на детето. Майка ѝ на Р. започна да ходи там, даже спеше някой път, тогава взаимоотношенията им се развалиха. Според мен намесването на тъщата повлия на техните отношения. Е. не е раздразнителен, не е конфликтен. Той помагаше за детето. Той искаше двамата родители Р. и Е. да си гледат детето и да не се бъркат родителите. Р. държеше майка ѝ да им помага. Е. помагаше в грижите за бебето – къпеше го, хранеше го, сменяше памперси. Е. издържаше финансово семейството. Мисля, че Р. и нейното семейство не помагаша в издръжката на детето. Когато те се разделиха някъде края на февруари 2021 г., детето беше на няколко месеца. След тяхната раздяла майката и детето отиде да живее в Пазарджик. Моят син искаше да го вижда, но не го е виждал много често. Причината за това беше, че не даваха да го вижда. Майката на детето не даваше да го вижда, а той имаше желание. По-късно Е. потърси съдействие от социалните като заведе дело и поиска съдействие от социалните да вижда дъщеря си. Нямаше резултат от това нещо. Е. плащаше издръжка на детето. Не знам точно каква издръжка. Превеждаше пари на майката. Според мен е превеждал най-малко 300 лв. Е. има възможност да изплаща издръжка. Той работи в моята фирма на трудов договор. Получава по трудов договор към 1500 лв. Е. няма проблем с алкохол и други субстанции. Поне аз не знам такова нещо. Не знам Е. да е упражнявал физическо насилие над Р. – да я е гонил и дърпал. Е. беше поканил заедно тримата да отидат във Варна и в Истанбул да пазаруват дрехи за детето. Р. се съгласи и ходиха заедно с детето. Бяха във Варна, но не бяха в Истанбул. Сега Е. желае да се вижда с детето. Е. има възможност да упражнява родителските права, може да се грижи за детето, има тази възможност. Причината за влошените им отношения – когато се роди детето Р. каза, че иска 3000 лв. на месец от него. Тя го е казала на Е.. Той се чувства обиден, че тя иска само пари от него. Той ми каза, че той ѝ е давал пари извън издръжката - по 500 лв., по 700 лв. за детето. Като ѝ даде парите на ръка – тя позволява той да се види с детето.

Когато заживяха заедно под наем, наема го плащаше Е.. Доколкото знам от него наема е бил 700 лв. Когато живееха заедно в апартамента тогава плащаше 700 лв. Тогава бяха заедно и не плащаше издръжка. Когато живееха заедно той беше собственик на семейната фирма, после аз станах, за да може да се грижи за детето и семейството и да бъде по-малко ангажиран. В началото Р. не работеше, после работеше във фирмата като технически секретар. Ходеше реално на работа. Там създаде интриги. Имаше едно

момиче с договор към фирмата и той ходеше на семинари и Р. от ревност го накара да приключи договора на момичето. Тя мисля, че нямаше основание да ревнува. Аз говорих с хората и работниците и мисля, че нямаше основание Р. да ревнува от това момиче. Когато Р. работеше във фирмата, другите работници и служители са ми казвали, че тя създава интриги и че се оплаква поС.но от Е.. Р. роди в частна болница „Селена“ – Пловдив. Престоя и раждането заплати Е., някъде около 2000 лв. Когато се роди детето нямаха съгласие за името му. Е. искаше да бъде Мия, а Р. искаше да бъде АМ.. Детето беше записано Мия и Р. вдигна скандал и се промени името на детето на АМ., по желанието на майката. Те ходиха на почивка във Варна и на покупки в Истанбул. Даже имаха уговорка да изкарат Новата година заедно, но това не се състоя. На първата година на рождения ден на детето се събрахме от наша страна – аз, майката на Е., Николай – неговия приятел, с приятелката си Г. и Е.. От страната на Р. бяха - майка ѝ, баща ѝ, брат ѝ, двама приятели на брат ѝ, приятел на баща ѝ със семейството му. Конфликти имаше, защото майка му на Е. като дойде Р. започна да я гони, че не е желана тук и да си отива. Майка му беше в Гърция и си дойде, след като се роди детето и тогава имаше конфликт, когато Р. каза, че може да вижда детето само 2 часа, без да го пипа. Такова отношение Р. има и към сестрата на Е.. Има негативно отношение към нея – не ѝ позволява да вижда детето. През 2022 г., нямам спомен, колко пъти Е. е виждал детето – може би един или два пъти. Тази година той имаше срещи с детето и в някой от срещите и аз съм участвал. Участвал съм на срещите от 20.05.2023 г. Последно бяхме на 17.11.2023 г. Срещите първо бяха нормални - отиваме, вземаме детето, после отиваме в Пловдив. То има детска стая в апартамента. Детето си играе в стаята, спи, храни се. Докато детето беше в Пловдив, без присъствието на майката се чувстваше добре, не е плакало, не търсеше майка си, играе си в стаята с играчките. В стаята има всичко, което е нужно за едно дете – легло, шкафче, масичка, гардеробче, играчки, всичко. Водили сме детето два дни във Варвара, Пазарджишко. Беше много щастливо детето. Бях му купил и басейн вкъщи. Има дрехи, бански, кърпа. Имало е и други срещи, винаги с кавга, обиди от страна на Р.. Тя поС.но обиждаше синът ми. Аз съм присъствал когато тя го обижда – простак, идиот, малоумник. Моят син не я провокира тя да използва такива думи. Последния път, но и преди, детето слиза, даже разплакано е слизало и казва на баща си „махай се, махай се, не искам да те виждам“. Даже единия път каза „махни се от живота ми“. Три пъти не бях с Е. когато той беше сам на среща. Той ми каза, че всичко се е променило когато той не е подписал споразумението, което Р. е искала и оттам започнаха кавгите. Р. винаги обиждаше синът ми с глупак, кретен – всеки път. Моят син не я обижда. На тези срещи Е. е под стрес, какво ще стане, как ще протече срещата. На срещите Е. винаги носи подаръци на

детето – балончета, даже ги надувахме с хелий. Дори, когато ѝ подарява балончета, детето иска да тръгне, но иска да е придружено от баба си или с майка си. То казва „бабо, хайде да идем да пуснем балоните в парка“, но тя казва „не, няма да дойда“. И майката никога не е искала да отиде.

Последните срещи съм присъствал на всяка среща. Синът ми беше обиждан. Доколкото знам той не е водил дело срещу Р. за това, че е бил обиждан от нея. Рождения ден на детето, част от разносните ги плати Е.. Аз не съм видял, но Е. ми каза. Не съм го питал колко е платил. Рождения ден го организира Р.. За първия рожден ден подарих на детето златни обечки. Когато присъствам на срещите, оставям бащата да общува повече с детето, след това и аз. Аз общувам с детето и то ме нарича - дядо Н.. Как детето да общува с майката на Е., като майката на детето не ѝ разрешава. Майката на Е. в момента живее в Пловдив, от няколко месеца, може би 6-7 месеца. Преди това е живяла и работила в Гърция. Не знам дали бабата /майка на ищеца/ се е обаждала да иска контакти с детето. Е. има един брат и една сестра. Като не им се разрешава как да общуват с АМ.. Аз съм говорил с тях и с А. съм говорил той в Германия живее и като си идва иска да общуват, но Е. не може да вземе АМ., за да я доведе и да се видят. Доколкото знам и те самите са търсили контакт, но няма отговор. АМ. е родена на ***** г. Доколкото знам Р. е била бременна от синът ми само един път и се роди АМ.. По времето на съвместното им съжителство съм ходил да виждам АМ. през няколко месеца - един, два, три месеца. Да, малко е малко. Аз живея в Септември, обл. Пазарджик. Когато те живееха на семейни начала, те идваха често в Септември при мен и аз ги посрещах винаги. Може би през седмица, може и всяка седмица да са идвали. Когато идваха на гости в началото им бяха добри отношенията. Тя се качваше на колата и отиваше да види майка си или с приятелки на кафе. В началото тя не ходеше на работа. В жилището ми в гр. Пловдив живее Е.. Имам съседно жилище до неговото. В него не живее никой.

Когато се запознах Е. и Р. той имаше фирма. Фирмата се казваше „Капитал Ийст“ с предмет на дейност търговия с козметични продукти – лакове, гел лакове, бои за коса, внос от Италия, марката „Клариса“. Синът ми имаше две фирми през този период. Сега той няма нищо – аз имам. Синът ми работи само в едната фирма. Той изпълнява длъжността управител в едната фирма. Другата фирма я управлявам аз и аз се занимавам с бизнеса. Случая с прекратения договор на служителка се случи когато Е. беше собственик на фирмата. Служителката се казва Т.. Не съм разпитвал служителите, те направо ми го казаха. Като отида при тях те ми казват какво става. Тогава не ходех често във фирмата. След като се разделиха синът ми е давал тези средства на детето. Не съм присъствал на даването на парите. Той ми го е

казвал. Той ми е казвал, че не ги е давал всеки месец, издръжката я е давал всеки месец. Не мога да кажа от кога е започнал да плаща издръжката. За 2023 г., доколкото знам, не е давал допълнителни средства извън издръжката. Освен в тази фирма синът ми не работи другаде. Не съм го назначавал в други фирми. Във фирмата той е на пълен работен ден. Двете фирми, на които съм собственик съм едноличен собственик. Трета фирма, с която да съм в съдружие със синът ми, има. Тази фирма няма дейност. След като се влошиха отношенията между синът ми и Р., тя ми се обади по телефона, но не да си оправят отношенията, а да спре да подава жалби до социалните, защото те ще й вземат АМ. и няма да я види. Това беше когато той беше подал жалба в социалните. Не е имало други опити за разговор от нейна страна. Тази година синът ми е купувал дрехи на детето. Водил е Р. и АМ. в МОЛ-а и е купувал дрехи на детето. Не си спомням дали е било тази година или миналата. Доколкото знам и майката и детето са отишли с него в МОЛ-а. Това го знам от Е.. Аз не съм присъствал на тази среща.

Съдът обявява 10 минути почивка.

СЛЕД ОБЯВЕНАТА 10 МИНУТНА ПОЧИВКА, СЪДЪТ ПРОДЪЛЖАВА С РАЗПИТА НА ДОПУСНАТИТЕ СВИДЕТЕЛИ НА ОТВЕТНАТА СТРАНА.

А. ЗЛАТКОВА П.А – ЕГН *****, на 24 години, българка, българска гражданка, с висше педагогическо образование, неомъжена, безработна, неосъждана, без родство със страните.

Свидетелят предупреден за наказателната отговорност по чл. 290 от НК. Свидетелят обеща да каже истината.

СВИД. П.: Р. ми е приятелка от доста дълги години – 10 години. Оттогава сме много близки приятелки и поддържаме ежедневен контакт. Първо бяхме в едно училище, след това тя се записа в друго училище. Тя е изключително, добър, лоялен човек, отговорен. Ние заради това сме толкова близки приятелки. Честен човек. Тя не е агресивна и конфликтна. Не съм била свидетел на такова нещо. Мисля, че Р. се запозна с Е. през 2018 г. Те работеха в една сфера. Тя имаше салон за маникюр и тя е взимала продукти от нЕ.та фирма. Така са се запознали. Впоследствие заживяха заедно в гр. Пловдив, в квартира наета от Е.. Не съм запозната кой е плащал наема. Те бяха гаджета много кратък период. Заживяха много бързо заедно. След като са решили да стигнат до тази стъпка, може би са се опознали. Не си спомням точно кога за заживели заедно като семейство, може би около 2019 г. Докато живееха заедно много често имаше конфликти между тях. Р. ми е споделяла не веднъж. Не веднъж са се карали разделяли. Той я е нагрубявал и посягал. Нагрубявал я е с доста цинични и неприлични думи. Блъскал я е, удрял я е.

Това ми го е казвала Р.. Виждала съм по лицето ѝ синини. Това със синините е било няколко пъти. Единият път Р. беше бременна и вследствие на този стрес тя загуби детето. Това беше първата ѝ бременност. Това беше 2019 г. или 2020 г. – не съм толкова сигурна. Не съм присъствала на техни скандали, освен на една ситуация при една от поредните им раздяли. С Р. бяхме на ресторант в Пловдив. Мисля, че беше 2020 г. Е. дойде в ресторанта, с молба към нея, да му прости. Не знам как е разбрал къде сме били. Може да ни е проследил. Каза, че ще си промени държанието към нея, ще бъде по-добър и не след дълго пак заживяха заедно. След няколко месеца тя забременя и през 2021 г. на 29-ти януари се роди АМ.. Три месеца по-късно Р. ми се обади и ме помоли за съдействие каза, че са се скарали и окончателно са се разделили и помоли да ѝ помогна да си събере багажа. Аз живея в Пазарджик, но имам автомобил и ѝ помогнах да си събере багажа. Е. не беше там. Само тя и детето. След това двете заживяха в апартамента на родителите на Р. в гр. Пазарджик. Апартамента е голям. Р. никога не е спирала Е. да вижда детето. В началото имаха чести срещи. В един момент той изчезна и доколкото знам той не е проявявал инициатива да вижда детето си. Р. никога не го е възпрепятствала. Е. е плащал издръжка на детето, но е имало случаи да забавя плащането. Нямам представа колко е плащал на детето си. След като са се разделили аз не съм присъствала на скандали между тях. Преди една, две седмици АМ. беше болна и тогава беше деня, в който Е. да види детето. Р. каза на Е., че детето е болно и може да го види друг ден, но към днешна дата той не е проявил интерес да я види. Р. работи във фирмата на родителите ѝ. Те имат рибарници, занимават се с продажба на риба. Тя има гъвкаво работно време и има време да отдели нужното за грижи към детето си.

Причината Р. да загуби детето си при първата бременност беше стресът, на който беше подложена от страна на Е.. Ситуацията, в която той я изгони на подземния паркинг на техния комплекс. Тя е била боса. Тя ми е разказала. Той я е изгонил боса на паркинга. Майка ѝ и брат ѝ са я забрали. Мисля, че при преживения стрес, а и той я е ударил преди това и това, според мен е причината да загуби детето. След тази ситуация Р. се прибра в Пазарджик, малко след това беше въпросната вечер в ресторанта в Пловдив и не след дълго те отново заживяха заедно. След като тя се прибра с АМ. да живее в Пазарджик се виждам ежедневно и с двете. Детето ходи в детска градина „****“. Работното време на детската градина е до 18:00 часа, но Р. забира АМ. в 16:00 часа. След като АМ. приключи детска градина ние се виждаме в дните, в които е удобно и удачно за тях двете. Сега, заради метеорологичните условия няма да мога да виждам АМ. често. Ходим по паркове, площадки. Осигуряваме ѝ образователни игри съвместно. АМ. е изключително адаптивно, социално и добро дете, комуникативно, надраснало възрастта си.

Знае азбуката и цифрите, а е на три години. Тя много лесно се адаптира, без никакъв проблем в детската градина. Имат много силна връзка с майка ѝ. АМ. расте в много спокойна среда. Освен майка ѝ, за нея се грижат и майка ѝ и баба ѝ. Детето не ми е споделяло за срещите с баща си. Не съм я питала, защото не искам да ѝ се отрази емоционално не добре. В началото на срещите всичко е вървяло нормално, но впоследствие детето отказва да се среща с баща си. Може би неволно баща ѝ е допринесъл за това. Нямам представа с какво, не съм била на срещите. Присъствала съм при разговори когато е ставало въпрос, че Р. кара детето да се вижда с баща си и че трябва да общува с него, но детето казва: „не, не“. Детето не е казвало защо не иска да се среща с него. Знам, че бащата не прави подаръци на АМ.. Може би в началото когато се е родила ѝ е купувал, но тогава са живели заедно. В последните месеци мисля, че не е купувал дрехи и играчки на детето. След като се запознах двамата Р. продължи своята работа за кратко, защото Е. я накара да си продаде бизнеса. Мисля, че от ревност, а може би е искал жената до него да отделя времето си изцяло за него, не знам. Тя се съобрази с това негово желание и го направи - прекъсна своята работа. Семейството на Р. оттогава и досега ѝ помага финансово и я издържа. Когато се роди АМ., Е. не одобряваше името, което искаше Р., а то беше АМ.. Не знам защо. Той беше направил проблем в болницата и до последно не искаше детето да се казва АМ.. Докато Р. и бебето бяха в болницата мисля, че бащата беше отишъл на изписването и при самото раждане. Разходите за раждането на детето ги поеха родителите на Р.. Доколкото знам, когато Р. отива да ражда, родителите ѝ ѝ дават пари, предполагам за раждането са ѝ ги дали. По нейно искане са ѝ ги дали, защото не е имала пари. За да се стигне дотам тя да поиска средства от родителите ѝ, значи той ѝ е отказал да ѝ даде. Те са ѝ дали пари да има в болницата, било то за раждането, било то за нуждите ѝ по време на престоя. Тя роди в болница „Селена“ в Пловдив. Тогава няха възможност да отида да я видя, но не след дълго се видяхме. След раждането на АМ. двамата продължиха да живеят заедно около три месеца, мисля, че нямаше три месеца. Е. работеше, майка ѝ помагаше за отглеждането на детето. Майка ѝ отиде в Пловдив и мисля, че остана 2-3 седмици там. Изцяло Р. и майка ѝ се грижеха за детето. Знам, че бащата през целия ден е отсъствал от къщи. Доколкото знам тогава също са помагали родителите на Р.. Той е работил, но нейните родители също са помагали финансово, може би за разходите на Р.. Ходила съм в Пловдив където живеела. Последния път ходих когато се разделиха, а предния път - преди да се роди АМ.. Детето ходи на детска градина от септември месец тази година. Изключително лесно и бързо се адаптира. Знам това, защото една от учителките е моя майка и от нея получавам информация. Детето знае азбуката и цифрите и на това са я научили майка ѝ, както и нейната баба, която участва ежедневно при нейното възпитание.

През 2023 г. не мога да преброя колко пъти съм се виждала с Р. – ежедневно. Р. говори доста често на АМ. за баща ѝ, насърчава я да си провеждат срещите. Тя е наясно, че Е. също е родител на това дете. Тя казва „тати“ или „тате ще дойде“. Не съм присъствала на разговори, при които детето говори за баща си. АМ. отказва, когато Р. я накара да се види с баща си и когато я уведоми, че предстои среща, тя директно казва „не“.

Р. продаде бизнеса си когато заживяха с Е.. Тя си продаде самото помещение. Не съм информирана дали е нейна собственост, но мисля, че е нейна собственост. Не съм много наясно. Родителите я подпомагаха финансово. Доколкото знам, семейството ѝ всеки месец са ѝ давали пари. Не ми влиза в работата за какво са ѝ ги давали. Не знам какви суми на месец са ѝ давали. Тя ми е казвала, че просто са ѝ помагали. Е. А. го познавам от Р.. Имали сме срещи по повод личен празник на Р. или на нейното семейство. Рядко сме се виждали. След раждането на АМ. сме присъствали на обща среща – първата годинка на АМ.. Спомням си, че Р. организира рожден ден на детето и покани Е. да присъства. Дядото присъства. Е. дойде с няколко души, но аз не знам кой какъв му е. Не си спомням вече колко души са били. Р. се съгласи да живее отново с Е., защото се надяваше, че той ще се промени, защото той това ѝ говореше, след всеки скандал. Знаех за втората бременност на Р.. Тя много искаше детето и нямаше никакви съмнения. За това как ще постъпва бащата на детето, не знам дали е имала съмнения. Знам, че детето е било планирано и желано от двете страни. Говоря за второто дете. Първото знам, че е било планирано само от страната на Е.. Не знам защо в крайна сметка са записали детето с името АМ.. Нямам представа за подробности. Знам, че Р. е искала да се казва АМ. и с Е. са го обсъдили. Това не е било само нейно решение. След раждането е имало спънки от нЕ. страна. Той е възразил детето да се казва АМ.. Не съм била свидетел когато Е. е отишъл там. Доколкото знам, той е извършил действие в болницата и е направил спънка. Опитал се е да промени името на детето, доколкото знам, защото не е бил съгласен да се казва така. Като педагог смятам, че детето, след правилен подход към нея, ще откликне към баща си. Тя е много адаптивна и създава контакти с децата.

СНЕМА САМОЛИЧНОСТТА НА СВИДЕТЕЛЯ, КАКТО СЛЕДВА:

Г. Й. Н. – ЕГН *****, на 50 години, българка, българска гражданка, със средно образование, работя във фирмата на синът ми като домакин, омъжена, неосъждана, майка на ответницата. Желая да бъда свидетел.

Свидетелят предупреден за наказателната отговорност по чл. 290 от НК. Свидетелят обеща да каже истината.

СВИД. Н.: Моята дъщеря се запозна с Е. в края на 2018 преди 5 години в Пловдив. Тя имаше студио за маникюр в Пазарджик и зареждаше консумативи от него. След известно време заживяха заедно, може би след два месеца, не съм много сигурна, в Пловдив, в квартира наета от Е.. Като нейна майка съм запозната с техните спорове. Конфликтите започнаха малко след като заживяха заедно, уж беше много щастлива той също. Постепенно тя започна да ми споделя, че нещо между тях не върви. Това беше след около два месеца след като започнаха да живеят заедно. Казваше, че има проблеми, че Е. злоупотребява с алкохол и като пийне малко повече започва да се заяжда с нея. Словесните им скандали бяха чести, стигаше се до физическо насилие. Аз се притесних, не спирам да се притеснявам от 5 години насам. За нас няма спокойствие от 5 години, откакто се познава с Е.. Говорила съм с него и с нея. Имаха много раздели и събирания. Говорила съм с нея да си преосмисли живота и как да протичат техните взаимоотношения и това ако не могат да имат нормални взаимоотношения по-добре да прекратят тази връзка. Впоследствие дъщеря ми забременя. Това стана март месец 2019 г. Дъщеря ми не беше планирала да забременее, но след като разбра, че е бременна беше много щастлива. И Е. е бил щастлив от факта, че очаква дете. Нещата започнаха да стават по-сложни, влошиха се взаимоотношенията и се стигна до неприятно преживяване в началото на май, около Гергьовден. Една вечер, в един часа след полунощ ми звъни телефона и чух дъщеря ми ревяща каза „мамо, трябва да дойдеш да ме вземеш, защото аз съм в подземния паркинг, боса, без яке, без чанта, без пари, без нищо и не мога да си влезна в апартамента“. Аз бях шокирана. Обясни ми накратко какво е станало. Те са се скарали. Е. е бил подпийнал доста. Започнали са да се карат, тя го е помолила да си легнат, обаче скандала е прераснал във физическа саморазправа - блъснал я е в някакъв шкаф. Той си е взел якето и е излезнал. Тя е тръгнала по него и вратата на апартамента се е затворила. Продължила е да тича в подземния паркинг, но той е тръгнал с колата. Каза, че повече от половин час му е звъняла да се върне и да отключи и никакъв отговор от нЕ. страна. След това се обади на мен и аз отидох, заварих я на бариерата на комплекса – боса, разплакана, измръзнала, прибрахме се вкъщи. Оттам нататък от страна на Е. не последва интерес. Не се обади да разбере как е, а знае че е бременна. Това продължи повече от три месеца. След тези месеци ѝ се обади на нея, после той се обади на съпруга ми, че иска да разговаря с него. Беше се сетил, че дъщеря ми е бременна когато си е тръгнал оттам. Вследствие на този скандал дъщеря ми загуби бебето, малко след тази случка след седмица, вследствие на стреса. Не знам, след този случай как позволих дъщеря ми да живее с този човек. Разговарях с нея, но аз насила не мога да ѝ кажа какво да прави. Тя е пълнолетен човек. Не мога насила да я държа във вкъщи. Последваха обещания от нЕ. страна, как той ще се промени и ще заживеят заедно и тя

отново се върна при него. След това имаше някакво затишие месец или малко повече. Нещата бяха добре, бяха щастливи, изглеждаха щастливи. Постепенно пак започнаха обидите, скандалите и всичко започна от начало. Р. когато забременя, по съвет на лекаря и по желание на А., тя си продаде бизнеса и спря да работи. За битовите разходи и сметки се е грижил Е., но за нейните лични нужди никога не се е грижил за нея. Тя си имаше спестени пари и ние ѝ помагахме. Не сме ѝ давали всеки месец. Когато се е налагало, според нуждите ѝ, сме ѝ давали. Няма точно определена сума на месец да съм ѝ давала 500 лв. или 1000 лв. Говорили сме и като каже, че има нужда сме ѝ давали, всеки път различно. Детето се роди на ***** г. в болница „Селена“ в Пловдив. Разходите за раждането ги пое Е., но те имаха една голяма раздяла малко преди да се роди детето, в която Е. не я търсеше отново. Искан да добавя, че дъщеря ми си беше вкъщи и ѝ оставаше месец преди да се роди АМ., моят съпруг му се обади, защото Е. не проявяваше никакъв интерес за това как тече бременността ѝ, тя много пъти лежа в болница за задържане на плода и моят съпруг му се обади да разбере какво мисли да прави, защото раждането наближава. А. му каза, че ще се обади на дъщеря ми и ще го обсъдят. По тази причина ние бяхме подготвени за раждането и с всички консумативи – легълце и всичко, защото ние не знаехме какви са неговите намерения. Преди да се роди детето, той ѝ беше казал, че ако това дете се роди болно той няма да го гледа. Да си го гледа в циганския Пазарджик. В деня на раждането ние тръгнахме рано оттук и ги чакахме пред болницата. Те дойдоха - дъщеря ми отново беше разплакана. Тя ми каза да ѝ взема сак от вкъщи, защото той не ѝ е разрешил да вземе неговия сак. Дойде в болницата с две торби с нейни неща и други неща, които ѝ трябваха. Пред болницата прехвърлихме багажа от торбита в сака и каза „мамо, дай ми пари“. Е. за четири дни отиде само един път да ги види. Ние ходихме всеки ден. Аз, още на другия ден, ѝ занесох пари, за да има пари да си плати раждането, ако бащата не пожелае. Те имаха огромни спорове за името на детето. След като се разделиха, той беше казал, че не иска да я вижда повече, да си гледа детето сама и времето когато тя беше у нас, без него, избра име на детето. Впоследствие когато се събраха той не беше съгласен с това име. Не беше съгласен, но не предлагаше друго име. Предлагаше имена, които беше сигурен, че тя няма така да си кръсти детето. Даже в деня на раждането сестра му каза, че той в колата е избирал името на детето, минути преди да се роди АМ.. След като ги изписаха от болницата аз отидох при тях в Пловдив, за да помагам. Още в деня на раждането, след като се роди АМ., Е. дойде при мен и каза „Г., аз съм много зает, Р. е с операция и няма да може да се грижи за детето, аз съм много зает и не мога да помагам, ще дойдеш ли да помагаш?“. Аз казах - да. В деня на изписването останах при тях. Останах 3-4 дни, връщах се в Пазарджик, после пак оставах 3,4 дни. Докато бях там имаше

напрежение. Логично е да са щастливи, но при тях не се случи. Имаше напрежение, че не се грижим за детето добре, че не го храним. Имаше напрежение за температурата в стаята. Детето се роди 2 400 кг. Той казваше, че е топло в стаята, как няма да е топло след 2 литра вино. Това дете няма как да стои на 18, 19 градуса температура. Детето не е имало признаци на претопляне. Детето го държахме на 24, 25 градуса. След като се върне от работа той помагаше за детето. След като се върне от работа си отваряше биричка „Р., направи ми списък за пазаруване“. Тя правеше списък и той пазаруваше. Той ни обвиняваше, че държим детето гладно, затова плачело. Прибирайки се от работа, му бъркаше мляко и казваше, че е гладно, а то беше яло преди половин или един час. Конфликти между Е. и мен не е имало точно. Предполагам, че се дразнеше че съм там, но все пак той ме помоли. Не ми е казвал да си тръгна.

СВИД. Н.: Много често ставах свидетел на точно това поведение. Аз не стоях непрекъснато при тях. Стоях 3,4 дни. Идвах си вкъщи, защото тук са съпругът ми и синът ми - да изпера, да изчистя и пак отивах. Може би се е събрало 3 седмици. Двамата се разделиха окончателно на 01-ви април. Детето беше на два месеца. Пак след тежко скарване, тъй като дъщеря ми искаше да дойде в Пазарджик да постои при нас два, три дни, Е. беше против и не даваше детето да напусне домът им. Впоследствие се съгласи. Те дойдоха и постояха два дни. Той даже ѝ звънеше, гледаше детето на камера и деня, в който трябваше да ги забере пак се скараха, така и не ги забра и на следващия ден я посъветвах да се прибере с детето и да се разберат как ще продължат тези отношения. Тя така направи. Отиде в Пловдив, бяха говорили и той ѝ беше казал, че не желае да живеят повече заедно и че ѝ дава два дни да си събере багажа и да напусне апартамента, че той си харесва живота и няма да се съобразява с нея и с едно дете. Събрахме ѝ багажа и тя дойде да живее при нас. Съвсем в началото той пращаше някакви пари. После имаше пауза около една година, докато той сам заведе дело. В началото идваше, нередовно, но идваше. Моята дъщеря никога не го е възпрепятствала. Ако тя няма възможност, аз съм водила детето да го вижда. И сега е така при привременните мерки, никога не му е отказвано да вижда детето. Режима на привременните мерки се изпълнява от наша страна. Не мога да отговаря и никой не може да накара едно 2-годишно дете да отиде с баща си. Детето не иска. Детето е било с баща си в Пловдив. В случаите, когато е оставала с баща си, мисля, че три случая, без присъствието на социален работник, първия път АМ. тръгна с него. Явно впоследствие е поискала майка си, защото когато Е. я докара тя беше подпухнала от плач. Единият път беше с обърнати обувки. Тогава я приучавахме на гърне. Беше опикала всички дрехи и беше отказала да седне на неговото гърне. Не беше яла нищо. Втората среща също тръгна,

но беше същото и след това отказваше категорично да тръгне с него. Като слизахме по стълбите, като види колата му и него, започва да пищи и казва „не искам тати“. Ние също искаме АМ. да свикне с баща си и толкова много усилия полагаме. Като баба на детето считам, че тя трябва да свикне с баща си. Последния път, беше малко след първото заседание по делото, я заведох аз в парка да я види. Седнахме на една пейка и му казах „забравете какво се е случило между вас, просто гледайте това дете и имайте нормални взаимоотношения, за да бъде детето щастливо“. Тогава на тази среща му казах „спрете, каквото било било, идете и подпишете споразумение“. Той ми каза „да, права си, така е, вие много добре се грижите за АМ.“. Проведохме нормален разговор, но той си остана там. Детето не желае да се вижда с баща си, като види баща си пред блока, казва: „кажи му да си тръгва, не искам тати“. Понякога аз тръгвам и отиваме в парка и когато види, че някоя от нас е с нея се успокоява. Детето отново започна да се изпуска да се напикава и да не си казва. Говоря за първите срещи с него. Той явно се озлобява, че детето не иска да се вижда с него. Той започва да обвинява дъщеря ми, че е тъпа овца и детето явно усеща това и започва да става притеснено.

Причината дъщеря ми да не тръгва с АМ. и Е. когато има режим на лични отношения се дължи на определението за привременните мерки. Тя се притеснява. Първо се притеснява от това, че Е. ще подаде сигнал, че не се изпълняват привременните мерки, след като срещите трябва да са насаме. Когато са насаме, става агресивен и започва да я обижда. Дъщеря ми, след всяка среща се чувства не добре и започна да вдига кръвно от известно време. Бабата по бащина линия никога не е търсила контакт, нито с майката, нито с детето, нито се е обаждала. Тя, доколкото знам, живее в чужбина. Дядото по бащина линия три, или четири пъти след раздялата се е обаждал да дойде и да види детето. Повече от година и половина не се е обаждал, не идва да вижда детето, нито се обажда за празници. Дори сега, когато идва със синът си, той стои на 3 метра от АМ. и не се приближава да каже „Здравей АМ., как си“ и да й даде едно бонбонче, а той присъства на всяка среща. Бащата като идва не носи подаръци на детето. Играчки й носеше когато срещата протичаха в Агенция „Закрила на детето“. Тогава идваше с една голяма чанта „Джъмбо“ пълна с подаръци - с една бебешка чанта на рамо, в нея имаше вода, мокри кърпи и нарязани плодове в кутийка и социалния работник Бодурова беше впечатлена - какъв загрижен татко. При един от пътите, той помоли за среща навън и аз заведох детето. Е. закъсна и когато дойде, й донесе само себе си. Детето стои й го гледа и казва „какво си ми донесъл?“. Той каза „ми, нищо тате, аз съм станал в 6 часа, ето ти ключа на колата“. Той ми вика „Г., няма ли някаква играчка в колата?“. Детето остана много разочаровано и каза „баби хайде да си ходим“. Постояхме малко. И той отиде да й купи някаква играчк

а, но това разочарование в очите ѝ го помня. Моето мнение е, че подхода на Е. не е правилен с това дете. Той мисля, че не полага усилия за изграждане на връзка с това дете. При срещите, когато аз съм била му казвам, че АМ. обича да ходи в Острова, на батут, в МОЛ-а. Казваме му неща, които тя обича и където обича да ходи, а той казва „искаш ли да ти надуя балонче?“. Тя се интересува от балончетата на 9 месеца. Сега ѝ носи две близалки. Като всяко дете тя обича подаръци. Много му е удобно да казва, че дъщеря ми я настройва. Не може да видиш едно дете и да му кажеш „аз съм твоя тати и много те обичам“ и това да го повтаряш непрекъснато и детето само те гледа. Или да казва „баба ти не иска да дойде в парка“. Аз ако съм ще преглътна егото си и ще преглътна всичко и ще направя всичко, за да създам връзка с детето си. Октомври месец е дошъл само един път да я види. Последния път трябваше да дойде на 18-ти събота, АМ. беше болна, времето беше много студено и духаше вятър. Казах „АМ. е болна и не може да стои на студа“. Той каза „аа, болна ли е, да влезем в колата“. Тя не искаше. Той постоя малко и си тръгна. Вечерта детето вдигна температура и започна да повръща, цялата нощ не сме спали. Много преди срещата дъщеря ми му написа „АМ. е болна, цяла нощ вдига температура, не идвай, ела друг ден“ и това беше. Той не се обади. Нищо не прави това дете да свикне с него. Нужно е много търпение. Казвала съм му щом тръгне с теб вземи я. След един час, ако каже „искам мама“, докарай я. После пак я вземи, за да има тя доверие в теб. При социален работник в стаята на ДСП детето не се чувства добре. И до ден днешен, като минаваме покрай сградата тя казва: „не искам тук, не искам тате“. В присъствието на социален работник двамата са по-добре, но за детето мисля, че не е добре, защото тя там се напруга, чувства се на чуждо място. Дъщеря ми ми предложи, след първите няколко срещи, когато АМ. се връщаше подпухнала от плач, „когато можеш идвай през ден, през два“. Така се получава, защото той много дълго отсъстваше от живота на АМ. и тя няма как отведнъж да се адаптира. Дъщеря ми няколко пъти търси закрила при определени ситуации. От май месец до сега аз не присъствам на всички срещи, но на повечето срещи присъствам. На тези срещи снимам АМ.. Понякога баща ѝ влиза в полезрението. Знам, че не иска да бъде сниман и аз се отмествам. В някои от пътиите, когато детето беше след първите срещи се връщаше много разстроено, няколкото пъти не ѝ казвахме, че отива при баща си. Слизаме долу и в момента, в който слезнем долу и види баща си. Сега ѝ казваме, че баща ѝ ще дойде да я види. Слизаме долу той ѝ казва „здравей АМ., искаш ли да отидем в парка?“, тя казва „не“, той казва „искаш ли да ти купя нещо?“, тя казва „не, аз си имам. Тя казва „искам да отида с баба в парка“, той казва „но, тя не иска да дойде“. Последните пъти не съм искала да отида, защото той е агресивен и обижда. Иначе съм го правила. Дядото по бащина линия присъства. Детето не отива към него. Детето е ходило с дядо си

на Варвара. В моите очи той е непознат. На една от срещите Е. ми каза, че за всичко съм виновна аз и „ако не беше дошла в моя дом, ние щяхме да сме още семейство“. Отказвала съм да отида с тях в парка, защото е изключително агресивен. Сменя си настроенятия. В един момент е засмян, после си тръгва със заплахи как ще ни отреже главата. Аз, лично, не съм подавала сигнал за тези неща. На тези срещи Е. е правил опит да прегърне дъщеря си. Аз не знам дъщеря ми да е отправяла заплахи, че ще се обади на 112. Когато Е. е прегръщал детето и детето е искало да слезне от обятията му, той не го пуска и детето е започвало да плаче и тогава го е пускал. Дъщеря ми му е казвала да го пусне, но не знам да го е заплашвала, че ще се обади на 112. На 17-юни тази година не съм била долу на срещата, а на терасата. Виждах ситуацията. Долу пред блока, при слизането АМ. се разплака отново. Ние живеем на четвърти етаж, на изключително тиха улица, аз съм на прозореца и се чува всичко. АМ. се сгуши в майка си, но Е. настоя, че трябва да вземе детето, защото му е ден. АМ. плачеше и се държеше за майка си и тя каза „не може така, трябва по полегато да изчакаш“. Обаче Е. посегна, взе детето и каза „ревеш, не ревеш, аз днес ще се взема“, при което дъщеря ми се разплака, АМ. се разплака още по-силно, защото тя усеща емоционалното съединение на майка си, защото е много привързана към нея. Дъщеря ми се обади на 112 и Е. я пусна веднага след като разбра, че говори с оператора. После дъщеря ми и АМ. се прибраха вкъщи. Операторът я посъветва да отиде в районното управление и да подаде жалба. Тя остави детето и подаде жалба. Междувременно, Е. също е подал сигнал, защото дежурния каза, че има още един сигнал от този адрес. Бяха казали - прибирайте се вкъщи, ние ще изпратим патрул на място. Докато дъщеря ми беше в полицията, Е. ѝ е писал смс, че иска да види дъщеря си, като че ли никога не е искал да я види този ден. Тя ми се обади да сваля детето. Тя е споделила с дежурния, че А. е пак пред дома ни и те изпратиха патрул. Момчетата дойдоха и едното момче много професионално попита „АМ., ти искаш ли да отидеш при баща ти?“, тя каза „не, не искам“. Полицая се изправи и каза „детето не иска да дойде с вас, съветваме ви да си тръгнете“. В този същия момент нямам представа дали Е. е искал да отидем в близкия парк. Бабата, по бащина линия, в момента след раждането на детето е била в Гърция. Дъщеря ми много малко кърмеше детето, след това мина на адаптирано мляко. Случвало се е няколко пъти Е. да храни детето с адаптирано мляко. Докато бях в Пловдив неговият брат и съпругата му дойдоха в деня на раждането на детето, баща му и сестра му също. През другото време, докато аз съм била там баща му и сестра му дойдоха един път. Между дъщеря ми, майката и сестрата на Е. чак конфликт да има, не бих казала. Напрежение по-скоро. Тъй като още преди да се роди АМ. майката на Е. ѝ е казала да не купуват много дрехи, как може да роди секцио и че щяла да остане инвалид цял живот. От раждането до сега бабата

по бащина линия е идвала от Гърция в България. Това беше малко след като се разделиха. Тя се прибра от Гърция и дойде при мен и тогава де факто видя за първи път внучката си. Първоначално дъщеря ми имаше студио, след което го продаде, спря работа. След което около един месец Е. я назначи в нЕ.та фирма, но последва една от разделите им и приключи работата. Не си спомням колко време е работила. Имаше раздяла пак. Причините са всеки път едни и същи. Тази раздяла хронологично беше по време на втората бременност. Не помня всички раздели колко време са. Когато дъщеря ми разбра, че е бременна разбрах, че детето е било планирано и двамата са го искали. Впоследствие знам, че Е. е казвал - колко пари искаш да махнеш това дете, аз не го искам. Въпреки това дъщеря ми остана при него. За физическо насилие дъщеря ми е подавала само сигнал на 112. След раздялата им през 2021 г. двамата не са ходили на море на почивка. Имаше едно ходене във Варна, той ги покани – дъщеря ми и детето, да отидат с него на служебна командировка във Варна. Там той има роднини. Покани ги да го придружат, като отседнаха при нЕ. леля или братовчедка. Е. е бил на работа цял ден, а дъщеря ми сама с детето. Ако това го наричате, почивка. Дъщеря ми работи във фирмата на синът ми като координатор. Работата ѝ се състои в това да прави реклама, прави връзка с клиенти, уточнява превози. Синът ми има фирма за производство и търговия с риба. Тя е на заплата 900 лв. Ние живеем заедно, в един апартамент с пет стаи – спалня, детска стая, която обитават дъщеря ми и АМ., има още една стая където е синът ми има хол, кухня и баня и тоалетна отделно. Знам, че А. има няколко фирми за търговия внос на лакове, бои за коса, гримове. Доколкото знам, този бизнес е негов, но впоследствие разбрах, че баща му е собственик ли съсобственик на някои от фирмите. Не знам Р. да е изнудвала Е. за пари и тогава да може да се види с детето. Господин А. страда от фобия, че някой може да му вземе парите. През цялото съжителство, пет години, моята дъщеря е изцяло на наша издръжка. Тя не му е похарчила един лев. Не се сещам да са ходили в Истанбул. Баща ѝ на АМ. е наясно в коя детска градина ходи детето. Майката на детето е уведомила Е. в коя детска градина ще ходи детето. Няма как без бащата да се приеме детето в детската градина. Те ходиха заедно и подадоха документите. Първо, не беше съгласен да ходи там. Той искаше детето да ходи в частна детска градина и не желае детето да е при простолудията. Моята дъщеря каза, че няма 500 лв. Месечно, за да посещава детето частна детска градина. Той склони и отиде да види базата на детската градина. Каза, че му харесва базата. Отидоха, подадоха документите. Е. нито веднъж не попита как се адаптира детето в детската градина. Е. е ходил един единствен път в детската градина, когато са подали документите. Не е ходил в детската градина да се поинтересува за детето. Беше подал сигнал в ОЗД и те се бяха обадили в детската градина на детето да питат директорката, дали детето ходи на

градина, кой я води и кой я забира. Не съм сигурна дали е по сигнал, но мисля, че е по сигнал. Първия рожден ден на АМ. го организира Р., в ресторант. Може би месец преди рождения ден на АМ., дъщеря ми подхващаше разговор с Е. да го организират заедно. Той един път се съгласяваше, друг път отказваше и казваше, че няма да участва в организацията. Дъщеря ми го организира сама и му се обади, че е добре дошъл - той и баща му. Е. присъстваше. Разходите по рождения ден, доколкото си спомням освен, че доведе баща си, доведе и негови приятели и каза, че ще поеме техните разходи, но колко пари е дал, не мога да ви кажа.

АДВ. Ш.: Имам искания да се изиска нов социален доклад от ДСП – Пазарджик, първо, защото в плана за действие се включва да се изследва родителския капацитет на двамата родители и това е в предмета на настоящото дело, досежно кой ще упражнява родителските права. Следва да се изготви и социален доклад във връзка с това да се вземе отношение какво и как е постигнато в социалните услуги, които ползват двамата родители. По тази причина, с оглед родителските права трябва по делото да се събере и това доказателство – ново становище на отдел „Закрила на детето“.

АДВ. Ц.: Противопоставям се по направеното искане. На първо място, смятам, че изготвения и приет по делото социален доклад е актуален. На второ място, има множество документи по делото от социалните работници и във всеки един от тях, които се изготвят всеки месец има и информация относно актуалното състояние, относно какво се случва между детето и родителите, социалния статус и кой отглежда детето, условията и близкия роднински кръг. Отделно от това, служебно ми е известно, че при изготвяне на социален доклад, социалния работник отказва да направи становище на родителския капацитет, тъй като това не е от тяхната компетенция. Смятам, че в преписките, изискани и допуснати от съда днес, ще се съдържа достатъчно информация кой работи с родителите и техния напредък. В предходното съдебно заседание беше изслушана и приета комплексна психиатрична и психологична експертиза, в която вещите лица са дали становище досежно родителския капацитет на двамата родители, поради което смятам, че не е необходимо и с оглед на процесуална икономия и достатъчно събрани до момента писмени и гласни доказателства в тази насока и поради това не следва да се уважава така направеното доказателствено искане.

АДВ. Ш.: Настоящото производство е извън общия исков процес. Поисканият социален доклад по принцип е по чл. 15 от ЗЗДетето, изготвя се писмено становище или представител следва да се яви за становище в съдебно заседание. Считам, че съда следва да укаже точно какво становище трябва да се даде, а именно това е досежно предмета на делото. В плана е

указано, че като дейности по този план е изследване на родителския капацитет. Считам, че искането ми е основателно.

АДВ. Ц.: Случая за детето е отворен, не е приключен и все още се работи по него. По делото вече има изготвено становище, досежно родителския капацитет на двамата родители, което е изготвено от психолог и психиатър по приета по делото експертиза. Във връзка с представените документи от САК, досежно трудов договор на моята доверителка и във връзка с нейното изявление, в предходното съдебно заседание, че осъществяваните от нея трудови функции са само във връзка с нейното обучение и са временни, предоставям Заповед № 1/10.11.2023 г., от която е видно, че е прекратено трудовото правоотношение на моята доверителка със САК. Отделно от това, ищцовата страна представи документи, от които е видно и са приети по делото, че е потърсена защита за съдействие и е издадена незабавна заповед защита спрямо ищеца и детето АМ., с оглед на това, че моята доверителка е осъществила домашно насилие. Представям незаверен препис от Решение № 4845/30.11.2023 г. на РС – Пловдив, от което е видно, че делото е приключило и решението на съда е, че моята доверителка не е извършила домашно насилие и е обезсилила заповедта за незабавна защита.

АДВ. Ш.: Не възразявам по представените писмени доказателства. Решението не е влязло в сила и няма сила към този момент.

АДВ. Ц.: Във връзка със свидетелската годност на разпитания днес свидетел А., който заяви, че не знае синът му да е търсил защита спрямо отправените обиди към синът му, а същия този свидетел беше разпитан по това производство.

СЪДЪТ, след като се запозна със направените от страните искания и становищата им, съобрази следното:

На първо място, направеното от ищцовата страна да бъде изискано допълнително повторно становище от ДСП – Пазарджик съдът счита, че така направеното искане е неоснователно и следва да бъде оставено без уважение. В материалите по делото и приетите доказателства към този момент според настоящия съдебен състав се съдържа информация за родителския капацитет и на двамата родители, като към настоящия момент не възниква необходимост от повторно становище дадено от социалните служители. Отделно от това, в днешното съдебно заседание, съдът уважи искането на ищеца да бъде изискана цялата преписка, водена от ДСП - Пазарджик, както и подробна справка - информация за ползваните от родителите социални услуги, поради което в материалите по делото се съдържа достатъчно информация по тези въпроси.

По отношение на представените днес от ответната страна документи съдът счита, че са относими и като такива следва да се приемат по делото. Представената Заповед № 1/10.11.2023 г. касае трудовото правоотношение на ответницата Н., което е било прекратено, а постановеното решение на РС – Пловдив от 30.11.2023 г., въпреки че към настоящия момент няма данни да е влязло в законна сила, е постановено по подадена молба на ищеца А. за защита от домашно насилие срещу ответницата, поради което съдът счита, че е относимо към предмета на делото.

Воден от горното, Съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ да бъде изискано допълнително повторно становище от ДСП – Пазарджик от ДСП – Пазарджик.

ПРИЕМА представените от ответната страна в днешното съдебно заседание Заповед № 1/10.11.2023 г. и Решение № 4845/30.11.2023 г. по гр.д. № 12297/2023 г. по описа на РС – Пловдив.

СЪДЪТ счита, че към настоящия момент делото не е изяснено от фактическа и правна страна, поради което следва да се отложи за друга дата, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ОТЛАГА делото и го НАСРОЧВА за 12.01.2024 г. от 14:00 часа, за която дата и час страните и техните пълномощници уведомени от днес.

АДВ. Ш.: Моля, след изготвяне на протокола, да им издадете заверен препис от протоколното определение от 01.12.2023 г. за разширяване на привременните мерки.

Съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ДА СЕ ИЗДАДЕ на адв. Ш., след изготвяне на протокола, заверен препис от протоколното определение от 01.12.2023 г. за разширяване на привременните мерки.

Протоколът написан в съдебно заседание, което приключи в 17:30 часа.

Съдия при Районен съд – Пазарджик: _____

Секретар: _____